

kan ikke der sammenligne Forholdene paa Landet og i Byerne. I Byerne er det heldigt, at en saadan Bedrift, der kan give Anledning til saa meget uappetitligt Svineri, finder Sted paa et eneste Punkt, hvor man kan sikre sig den mest minutøse Renlighed og Properhed. Allerede af den Grund tror jeg, det er rigtigt at bevare Bestemmelsen, for saa vidt det drejer sig om en enkelt Købstad og i øvrigt af mange andre Grunde, der allerede ere nævnte. Derimod falder det mig lidt for Brystet at skulle forsvare Bestemmelser med Hensyn til Nabokommunen. Men det er et Punkt, der ogsaa vil kunne blive Genstand for Overvejelse. Jeg kommer saa til det Punkt, som fra Købstadsrepræsentanters Side er blevet særlig fremhævet, nemlig Bestemmelsen i § 5, Spørgsmaalet om, hvorvidt undersøgt 2den Klasses Kød bør kunne indføres til Kommuner, der have Kødkontrol uden fornyet Undersøgelse. Det er ikke mig muligt at blive synderlig varm for dette Punkt. Jeg kan ikke tillægge denne Sag saa overmaade stor Betydning. Efter hvad der er oplyst i Kommissionsbetænkningen, synes det ikke at være saa overordentlig store Kød mængder, hvorom der her er Tale. Heraf kan man uddrage to forskellige Slutninger, efter hvad der ligger ens Hjerte nærmest. Man kan sige: Ja, men saa behøve Købstæderne ikke at nære saa megen Frygt, det bliver jo ikke saa overmaade meget, som kommer ind til dem. Men man kan ogsaa omvendt sige til d'Hr. Landmænd: Saa har Spørgsmaalet jo heller ikke saa stor Betydning for Andelsslakterierne, for Slagterierne uden for Byerne, saa kunde de gerne give Byerne Lov til at foretage denne Undersøgelse. Jeg skal ikke tage noget bestemt Standpunkt, men kun henstille til det i dette Spørgsmaal saa overmaade sagkyndige Ting, om Vanskeligheden ikke er fremkommen ved, at vi i Grunden tale om to forskellige Ting. Det saakaldte anden Klasses Kød — vi maa ikke kalde det saaledes, men det kunne vi ikke lade være med, det er blevet os mundret — det er forskellige Ting. Vi vide jo, at vort Eksportkød ved denne Lov — som vi i øvrigt have haft det efter Lovene af 1894 og 1897 — stilles saaledes, at der vil blive gjort ganske overordentlig store Fordringer i Henseende til Uangribeligheden, ikke blot med Hensyn til Kvalitet men ogsaa i Henseende til Udseende, det maa ikke ved sit Udseende paa noget Punkt vække Mistanke om, at der er noget galt derved. Følgen deraf vil rimeligvis blive, at en Del fortræffelig

og lige saa godt Kød vil blive udelukket fra Eksport — og det bliver altsaa henvist til Spisning i Indlandet. Ja, det er Kød, som alle vilde slikke deres fem Fingre efter, og jeg forstaar meget vel, at det forekommer underligt, at det ikke skal kunne indføres til Byerne, uden at man atter skal blande sig deri. Men paa den anden Side findes der inden for det 2den Klasses Kød noget Kød — og det er maaske nærmest det, som vi kende her fra Byens Kødkontrol — noget Kød, om hvilket man med et Skuldertræk maa sige: Naa ja, naar man koger det rigtig godt, og navnlig naar man kunde nøjes med Ekstrakten deraf, kunne vi ikke benægte, at det lader sig bruge som Menneskeføde, men det er dog en ret uappetitlig Vare. Med andre Ord, mit Spørgsmaal sigter hen i det Spor, om der ikke var Anledning til at gøre en Sondring inden for det anden Klasses Kød, om man ikke egentlig burde gaa til en Firdeling i Stedet for en Tredeling af Kødet. Det er muligt, at man vilde finde, at man derved gør Sagen, som i Forvejen er ret indviklet, alt for kompliceret, men jeg tror nok, at der her er et Punkt, hvor Systemet har en Hage. Naar den ærede sidste Taler spørger om Meningen med det andet Stykke i § 5, saa tror jeg, at derom gives fuld Oplysning i Kommissionens Betænkning, men i hvert Fald findes Oplysningerne i Købstædernes og Kjøbenhavns Sundhedsvedtægter. Der er jo Bestemmelser der f. Eks. om, hvorvidt Varer, som ere indførte, maa forhandles i de samme Butikker, i de samme Udsalg som Varer, der ere slagtede i Byens eget Slagtehus, og jeg forstaar blandt andet § 5 andet Stykke derhen, at paa dette Punkt ville Købstæderne blive stillede frit, det vil ikke blive forbudt dem at opretholde de Regler, de i saa Henseende have, og det henleder Opmærksomheden paa det Punkt, som for mig er det væsentligste ved hele dette Spørgsmaal, nemlig det, at Byerne have det i deres Magt ved en nøje og omhyggelig Kontrol af Kødudsalg at værne sig imod en Del af de formentlige Farer, som visse Talsmænd for Købstadinteresser fremhæve. Det er dog det væsentlige, og det er en Opgave, jeg maa tilstaa, vi her i Kjøbenhavn have ladet alt for meget ligge; vi ville blive nødte til at tage den op i større Omfang, naar dette Forslag bliver til Lov, men dette vilde jeg betragte som en Fordel, ikke som en Skade.

Det var disse Bemærkninger, som særlig laa mig paa Sinde, men jeg skal imidlertid endnu i Tilslutning til andre Talere